

Вих. № 3441-13/07
від 13.07.16 р.

Щодо законопроекту № 2764

Верховна Рада України
Голові Комітету з питань
промислової політики та
підприємництва
пану ГАЛАСЮКУ В.В.

Шановний Вікторе Валерійовичу!

Користуючись нагодою, висловлюємо Вам свою повагу і бажаємо успіхів у професійній діяльності.

Асоціація «Незалежна асоціація банків України» (далі – НАБУ), яка представляє переважну більшість банківської системи України, звертається до Вас з проханням про врахування позиції банківського співтовариства при опрацюванні проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення реалізації права на конвертацію грошових вимог до товариства на внесок до його статутного капіталу» № 2764 (далі – Законопроект), внесеного на розгляд Верховної Ради України (далі – ВРУ) 30.04.2015р. групою народних депутатів.

Законопроектом пропонується запровадження механізму конвертації заборгованості товариства з обмеженою відповідальністю (далі – товариство) перед кредитором на внесок цього кредитора до статутного капіталу, тобто пропонується проведення зарахування грошових вимог кредитора до товариства в обмін на корпоративні права в збільшеному статутному капіталі.

Проаналізувавши законопроект банківське співтовариство висловилося щодо необхідності його суттєвого доопрацювання, адже в протилежному випадку він може створити дисбаланс інтересів кредиторів та боржників на користь останніх.

Передбачений законопроектом механізм збільшення статутного капіталу / придбання частки в товаристві цілком залежить від корпоративного рішення учасників товариства, а отже запропонований спосіб обміну боргів товариств на корпоративні права не гарантує належного захисту прав кредитора, оскільки залежить від волевиявлення учасників товариства.

Відповідно до вимог чинного законодавства, рішення про збільшення статутного капіталу не встановлює жодних зобов'язань для учасників товариства щодо внесення своїх вкладів. Однак, законопроектом пропонується встановити, що внесення додаткових вкладів до статутного капіталу товариства є обов'язковим для його учасників.

Прийняття таких змін може призвести до зловживань зі сторони загальних зборів товариства, оскільки останнім, в силу закону буде надано право зобов'язувати будь-якого учасника на внесення нового вкладу, навіть якщо такий учасник не голосував за дане рішення.

Тобто, створюються можливості для корпоративних конфліктів.

Крім того, для урегулювання процедури вступу третьої особи до складу учасників товариства законопроектом пропонується передбачити, що до компетенції загальних зборів товариства належить прийняття третьої особи до складу учасників товариства. Однак, законопроект не враховує, що у випадку якщо кредитором є третя особа – не учасник товариства, то у останнього не може виникати зобов'язань внаслідок прийнятого рішення на загальних зборах учасників, до якого він не має ніякого відношення.

Необхідно доопрацювати процедуру – згоди / незгоди кредитора на входження до учасників товариства або залік вимог, з метою унеможливлення виникнення ситуацій при яких товариство, замість виконання своїх зобов'язань буде приймати до складу учасників всіх перед ким має заборгованість.

Звертаємо Вашу увагу, що інститут взаємозаліку вимог надає можливість конвертувати тільки прострочену заборгованість, оскільки залік не може застосовуватися до вимог, строк яких ще не настав. Проте, законопроектом пропонується передбачити, що конвертувати можна будь-яку заборгованість, незалежно від терміну.

Мета законопроекту конструктивна, проте, в запропонованій редакції не закладено дієвих механізмів реалізації, в тому числі, не врегульовано питання:

- обсягу права грошової вимоги до товариства, який в тому числі залежить від термінів виконання зобов'язання (основного обсягу зобов'язання, штрафні санкції);

- моменту виникнення права грошової вимоги, яке підлягає зарахуванню в статутний капітал (термінова або прострочена вимога).

До того ж, законопроект регулює тільки операції в товаристві з обмеженою відповідальністю, однак не поширює свою дію на акціонерні товариства, при тому, що принципових відмінностей в частині конвертації заборгованості між цими двома видами організаційно правових форм товариств немає.

Зауважимо також, що згідно статті 55 Закону України «Про Національний банк України» головною метою банківського регулювання і нагляду з боку Національного банку України є безпека та фінансова стабільність банківської системи, тому, на наш погляд, для прийняття виваженого рішення щодо внесеного законопроекту було б логічним отримати відповідний висновок Національного банку України.

Враховуючи викладене, просимо Комітет ВРУ з питань промислової політики та підприємництва рекомендувати повернути законопроект № 2764 на доопрацювання.

Сподіваємося на Вашу підтримку позиції банківського співтовариства і на подальшу плідну співпрацю.

З повагою

Виконавчий директор

О.А. Коробкова